

Paramapréma

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 25. prosince 1981* ←

*Pán je láska, Jeho podobou je láska,
všechny bytosti jsou láska, láska chrání a slouží,
jen láskou se může Bůh objevit.
Láska odhaluje Boha ve všem.*

Láska poutá jednu osobu ke druhé. Láska přitahuje jednu věc ke druhé. Bez lásky by byl vesmír zbytečný. Nejvyšší láska způsobuje, že si uvědomujeme Pána v každém. Pán je úplně ve všem. Život je láska, láska je život. Bez Boha nemůže existovat nic a nikdo. Žijeme z boží vůle a jejím prostřednictvím. Je to Jeho vůle, která působí jako láska v každém z nás. Je to On, kdo inspiruje k modlitbě „nechtě jsou všechny světy šťastny“. To On způsobuje, že si uvědomujeme, že Bůh, kterého uctíváme, Bůh, kterého milujeme, Bůh, podle něhož žijeme, je v každé bytosti jako láska. Láska se tedy šíří celým stvořením a obsahuje je.

Při bližším pohledu objevíme, že láska je život sám. Nejsou to dvě entity, ale jedna. Láska je skutečná podstata života, jako je hoření podstatou ohně nebo vlhkost podstatou vody či sladkost podstatou cukru. O rostlinu pečujeme jen tehdy, když jsou listy zelené. Jakmile uschnou a rostlina je stonkem bez života, přestaneme ji mít rádi. Láska trvá, dokud je život. Matka je milována, dokud je v ní život, když život odejde, pohrbíme ji bez nejmenší výčitky. Láska je spojena se životem. Ve skutečnosti je láska život. Osoba bez lásky, kterou by sdílela, je stejně dobrá, jako by byla mrtvá. To je příčinou, proč se láska rozšiřuje ve stále větším kruhu.

Láska je plodem života. Plod má tři složky: slupku, šťavnatou dužinu a semena. Abychom ochutnali plod, musíme nejprve odstranit slupku. Slupka představuje pocit jáství, výjimečnosti, omezení, princip jedinečnosti. Semeno představuje sobectví, pocit „mého“, vlastnění, chamtivost, princip přání. To se musí odhodit

také. To, co zbývá, je sladká šťáva, *rasa*, kterou upanišady popisují jako božství, nejvyšší lásku (*prému*). *Paramapréma* je *džjótí, amrtam, brahma**: „*Ápó džjótírasó amrtam brahma.*“ Na nektarové *prémě* má právo se podílet každý a má i právo ji sdílet s ostatními. Nikdo není vyloučen, ať na základě rasy, kasty, vyznání nebo místa narození. Jedinou podmínkou je: „Byla odstraněna slupka a semeno?“

Když člověk pozná princip lásky a uplatňuje jej, nemá úzkost a strach. Představte si, že jste navštívili přítele v jiném městě a plánujete, že u něj zůstanete deset dnů. Máte u sebe nějaké peníze a bojíte se je s sebou stále nosit. Když jste teď uschovali svoji peněženku u přítele, můžete chodit radostně po městě i do okolí, kam si jen přejete. Bez nejmenšího strachu se můžete zatoulat na hlučný trh. Vaše peněženka je láska, dejte ji všem Bohu. On vás osvobodí od obav, úzkosti a strachu.

Duchovními praxemi *džapy* (opakování božího jména), *dhjány* (meditace) a *sévy* (služby) musíte rozvíjet lásku k Bohu. Vezměte si například Dhruvu. Ten se modlil a odříkal si, aby přiměl Boha dát mu vládu nad královstvím. Když se ale před ním objevil Bůh jako Višnu, prosil: „Pane, já si království nepřeji. Chci jen a jen tebe.“ Podobně se na počátku každý člověk modlí o světské dary a materiální zisk, ale jak se myšlenky čistí a jasní, přeje si jen jeden dar od Pána – Jeho samého.

Neboť Bůh je člověku to nejbližší, nejdražší. Vaše matka a otec mohou být vzdáleni, ale Bůh je s vámi, ve vás. Dokonce i když Ho nemilujete, On od vás neodejde ani se nevzdálí. „*Anóraníján*“ (menší než atom) praví vědy. On se stane *maható mahíján*, rozšiřujícím se za vesmír a naplňujícím všechny milostí. Bude ve vás v každé buňce. Tohoto vědomí můžete nabýt hlubokou láskou.

Ježíš byl soucítění (*karuná*), které přijalo lidskou podobu. Šířil soucítění a dával útěchu nešťastným a trpícím. Když si povšiml muk ptáků a zvířat v Jeruzalémském chrámu, pokáral prodavače a vyhnal je ven. Tím na sebe přivolal hněv kněží. Dobré dílo vždy pohoršuje hříšné. Člověk by se však neměl zachvět ani se bát, když mu jsou kladeny překážky. Výzva přináší radost, vyvolává skryté zdroje síly, přináší posilující milost. V období mezi dvěma bolestmi prýští radost. Aby člověk okusil potěšení z vítězství, musí zápolit s obtížemi. Ježíš měl za cíl překonat mnoho mocných překážek a on je všechny zdolal. V důsledku toho nyní jeho jméno, příběh a poselství vyzařují po celém světě nádherné světlo.

* Nejvyšší láska je světlo, nesmrtelnost, brahma.

Nejen Ježíš, ale i každý prorok, posel boží, učitel pravdy a duchovní vůdce, se musí brodit výsměchem, přehlížením a útiskem. I když je diamant pohozen do prachu, jeho třpyt trvá, jeho cena se nezmenšuje. I když sladká dýně vyrostla na trnitém plotě, její chuť zůstává, její přitažlivost nezmizí. I když je paví vejce uloženo do drůbeží líhně, jeho půvab trvá a jeho povaha se nezmění.

Ačkoli se božství pohybuje kdekoli, nemůže být nikdy ovlivněno nebo odkloněno ze své cesty. Žárlivý dav zahrnoval Ježíše urážkami. Zradil ho a opustil dokonce i jeden z jeho učedníků. Panovační lidé žárlí na velikost a dobro. Jelikož však *préma*, Ježíšova *préma* neměla ani stopy jáství, Ježíš se nebál. Ti, kteří nemilují, jsou naplněni strachem. Láska vštěpuje odvalu a podporuje podnikavost. Má radost z výzev. Když následujete mistra, musíte čelit ďáblu, bojovat až do konce a dohrát hru.

Ježíš byl láska. Satja Sái je také láska. To vysvětluje, proč zde můžeme vidět vyznavače všech odnoží křesťanství. V Římě se dnes sešli katolíci, aby oslavili Ježíšův příchod. Protestanti jej zase oslavují ve svých chrámech. Židé nejsou pozváni nikam. V přítomnosti Satja Sáiho jsou však vítáni všichni stejně. Židé obvinili Ježíše a požadovali, aby byl potrestán; v mé přítomnosti Židé téhož Ježíše uctívají. *Préma* Satja Sáiho ony vzpomínky proměnila a překročila. Uvědomili si, že je jen jedna kasta, kasta lidství, je jen jediné náboženství, náboženství lásky.

Před chvílí k vám hovořil o Ježíši Kristu Al Drucker. Pod Svámího vlivem nabyl odvahy a moudrosti, aby vzdal Kristovi hold. Chápe, že je jen jeden Bůh a ten je všudypřítomný. Jména a podoby jsou přirozeně různé, ale vše to jsou jen různé tváře Jediného. Láska musí spojit všechny věřící. Nejen však věřící, ale i nevěřící je třeba milovat a má se jim sloužit jako Jeho obrazům.

Láska se musí projevit jako služba, *séva*. *Séva* musí přijmout podobu potravy pro hladovějící, útěchy pro opuštěné, úlevy pro nemocné a trpící. Ježíš se takovou službou zabýval až do vyčerpání. Srdce plné soucítění je chrámem božím. Ježíš prosil o soucítění. Soucítění bylo Jeho poselstvím. Velice ho skličoval pohled na zbědované. Dnes je Ježíš uctíván, ale jeho učení se zanedbává. Sái je uctíván, ale i Jeho učení je zanedbáváno. Všude je okázalost, podívaná, prázdný exhibicionismus! Přednášky, přednášky, přednášky! Žádná aktivita, žádná láska, žádná služba. Hrdinové na přednáškách, nuly v uvádění svých slov do praxe. Rozvíjejte soucítění. Žijte v lásce. Buďte dobří, konejte dobré a vizte dobré. To je cesta k Bohu.

U příležitosti Vánoc, v Prašánti Nilajam dne 25. prosince 1981